

Noget lignende gælder om Kabel- og Traadfabrikationen. Der har man jo været ret haard, idet man fuldstændig har borttaget den bestaaende Told paa selve Traaden. Man maa nu imidlertid heller ikke glemme, at denne Traad gaar ind som Raaproduct i adskillige ret vigtige Fabrikationer her i Landet, af Hegnsmateriale, af Traadvæv o. s. v. Alle disse Hensyn blive jo at tage i Betragtning. Men under Hensyn til den store Mængde Arbejdere, denne Fabrikation beskæftiger, og til den overordentlig dygtige og energiske Ledelse af denne Virksomhed, og under Hensyn til, at den har en overordentlig haard Kamp at bestaa med den store tyske Trust, om hvilken det var at befrygte, hvis denne Fabrikation faldt, at den vilde inddrage Jerntraad til Danmark under sin indenlandske Pris, og ikke mindst under Hensyn til, at, hvad jeg har Indtryk af, Andragendet er forholdsvis ædrueligt affattet og ikke i høj Grad overdriver Forholdene, kunde denne Sag vel tages under Overvejelse, saaledes som ogsaa den ærede Finansminister har erklæret sig villig til.

Til Slut skal jeg rette et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Sakskebøing (Rørdam). Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vilde bestride Rigtigheden af den Betegnelse, jeg havde brugt om dette Forslag som et Tilbud, vi ikke skulde afvise. Det ærede Medlem sagde, at det ikke er et Tilbud i den Forstand, at dette Ting har at sige Ja eller Nej, har Valget mellem at beholde den bestaaende Toldlov eller tage dette, men det er et Tilbud til Landstinget, og derfor mente det ærede Medlem, at vi kunde nok have lukket Munden en hel Del højere op. Ja, hvis man gaar ud fra, at det er rigtigt under en Forhandling som denne at stille sine Forhandlings-tilbud overfor Landstinget meget højt med den Bagtanke, at man saa agter at slaa væsentligt af paa dem under den videre Forhandling, saa vil det ærede Medlem jo have Ret. Men jeg tror ikke, at dette er nogen i og for sig sund og solid Forhandlingsmaade, jeg tror, det er meget bedre, som den ærede Finansminister har gjort, og hvad Udvalgets Flertal har ønsket at følge ham i, at stille det op, som det virkelig er ens Mening, man i det væsentlige maa kræve. I det væsentlige, siger jeg, thi det er naturligvis ikke Meningen, at dette i mindste Maade skulde betragtes som et Ultimatum, saaledes at vi her skulde mene i alle Henseender absolut at have fundet det rigtige. Man kan

naturligvis forhandle baade om det ene og det andet, men det Niveau, vi have sat med Hensyn til de finansielle Satser og Beskyttelsessatser, er det ganske vist vor Mening at holde paa. Det have vi ikke stillet op for at have noget at slaa af paa, og jeg tror, at det er en meget sundere og bedre Maade at forhandle paa end den, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds antydede.

Til det ærede Medlem for Sakskebøing vil jeg sige, at for det første udtalte han et farligt Ord, nemlig at den ny Toldlov skulde gælde for en Menneskealder. Det undrede mig at faa det slaaet fast af en saadan Fremskridtsmand som det ærede Medlem, at naar vi nu vedtage denne Toldlov, skulde man i dette Ting samtidig gaa ud fra, at den skulde gælde i en Menneskealder. Nej, Gud fri og bevare os vel for en Toldlov, der skulde gælde saa længe! Selv om den var affattet af Engle, havde jeg nær sagt, og selv om den var omtrent fuldkommen paa det Tidspunkt, paa hvilket den blev givet, vilde den ganske vist være forældet om en Menneskealder, ja, om en halv. Vi maa nødvendigvis gaa ud fra, at det Forhold, vi have haft med Toldloven af 1863, at den har bestaaet i noget over 40 Aar, er et aldeles abnormt og forkasteligt Forhold, som vi aldeles ikke kunne tænke os bevaret i Fremtiden. Vi skulle overhovedet have Toldrevision hyppigere, men vi skulle ikke have den hyppigere, end at Industrien og hele den økonomiske Virksomhed kunne have et passende Aaremaal til at indrette sig efter den bestaaende Toldlov, men selvfølgelig skulde vi have den langt hyppigere end hvert 30te Aar.

Dernæst sagde det ærede Medlem: lad os hellere vente med denne Reform, til vi faa en Finansminister, som vil forelægge en virkelig forsvarlig Toldlov, en virkelig Frihandelsreform. Ja, jeg ved ikke, naar det ærede Medlem venter at faa en saadan Finansminister. Hvis vi fik ham, forelagde han maaske noget, som det var aldeles umuligt at gennemføre i Landstinget. Det ved jeg nu ikke, men det var Kammertonen i det ærede Medlems Tale: Lad os hellere vente. Jeg skal der sige, at det er et stort Spørgsmaal, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem, naar han tænker Sagen rigtigt igennem, vil give mig Ret i, at det Spørgsmaal, man skal stille her, er det: Hvem kan bedst taale at vente? De, der absolut ikke kunne taale at vente, det er Forbrugerne,